

STAVANGERFJORD
är nu välsort med
BERGENSFJORD
mellan Amerika och Skandinavien.
Passagerare, som ämnar resa till Sve-
rige, Norge eller Danmark, böra an-
teckna sig snarast möjligt. Angående
biljetter, passager, passager, avse-
lingsdag etc. skriv till

HOBE & CO., C. N. W. A.
123 S. 3rd Street, Minneapolis, Minn.
eller hos lokalagenter, var närmare
upplysningar erhållas.
Beställ plats hos

P. M. Dahl & s Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
Vi telegrafera biljetter till Sverige,
för dem som så önska.

ABINGDON HOTEL

7—11 Abingdon Square, New York,
U. S. A.
Bästa hotell för den resande skan-
dinaviska publiken. Alla moderna
fordringar för 2:a och 3:a klas-
sens passagerare.

**REKOMMENDAS AV LEDANDE
ANGÅTSSBOLAG**
Passagerare mötas på järnvägssta-
tionen i New York vid ankomsten.

Det finnes

en svensk fotografist i sta-
den. Var god och kom och
inspektera våra prover och
skaffa edra julkort tidigt.

Art Craft Studio
Mr. Thor Erickson, manager
Montgomery Building
215½ Portage Avenue

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare.
Största skandinaviska
skrädderifärfär.
208 Logan Ave.
Andra dörren från Main St.
Winnipeg, Man.
Telefon Garry 117.

JACKSON BROS.
Juveller- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postordera.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Edmonton, Alta.
Tel. 1747.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 Main Street Bldg.
Telefon: Main 4508 och 4504
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1066
WINNIPEG, MANITOBA

SKANDINAVISKA ADVOKAT.
Tel.: Residon, Main 6131 och 6132
Residon, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

Drick SVENSK-ÖL!

den mest välsmakande dryck under
den varma årstiden.
Köp från eder handlande eller
skriv till
**The Swedish Canadian Sales
Limited.**
208 Logan Ave., Winnipeg, Man.

UPPFINNARE!

Skriv till mig idag och
erhåll listan över uppfin-
ningar, som behövas och
min illustrerade bok om
patenter på svenska språket.
De skänkas FRITT.

**H. J. SANDERS
PATENTADVOKAT**
105 Webster Building, La Salle
& Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Socialistisk litteratur
Farmaren och Socialismen
Av OLE HJELT
Socialismen
Av OLE HJELT
Order skickas till
SCANDINAVIAN SOCIALIST
FEDERATION,
303 Madison St., Chicago, Ill.
U. S. A.

SKALDER

FÖR SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

ATTERBOM

Bland glöden och hos lågorna
I sängen förhånad
Du hårdade för Vanas lup
Och Asadrake — stäv;
Av siket och av tågorna
Uti Norrönas spånad
Du vävde dig för Ranadup
Och Asadrake — väv.

Men sunnanskorar tjuande
Av cederträdet visa
Försågo dig med altarglöd
I snöig vimpels bikt;
Och ostänmyrten susande
Gav seglen ambrosia lisa,
Oliven månde psaltarmjöd
I Bragehornets dikt.

Du lånade från hällarna, som trotsigt roder — eken.
Och sjödrotsögat spanande kring tankehavet drog;
Du fann uppöppar fjällarna ditt bloss — och bardaleken
På aningsvägar manande sin — Dvalins — början tog.

Men västanböljers glittranden
Kring skaldeskeppet lekte,
Som vännar — ej i fjärdarmin —
Kring Mimersdaggallion;
Och västanfåglares kvittranden
Din sagosträng bevekse
Till bryggd av eldigt säjdarvin
Hos Rödvärlds Tradition.

Jag spanat dig i dagerbrand
Med blomsterkrans på masten,
Jag såg dig uti stjärnegyllt,
Hos Skymmyrten susande
Och tundra varda lögaland,
Varhållt du lossar lasten,
Men Gråmoln bliver tårnehylt
Vid klängen av din skatt.

TEGNER

Det går i Värmlands ångdrän en såg'n,
Att Brage mötte Dvalin där, i hägn
Av ett dess tusen sköna Sifsmegnar,
Där en smaragd är golv, safiren tak.

Med dem var Mimer, voro Thor och Tyr,
Allfader själv och vanadisin Syr;
Och där bestämdes då, att en och var
Klenod för Svea skulle lämna kvar.

Så mången dyrgrip föll i Fröjas sköt,
Att Dvalin därav underharpas göt;
Hans egna lake, men från Balders bål
Kom ene strängen, en från Mjölners stål.

Tyrklängans skärpa spanades i en,
I annan Friggas ros och Skjalfs syren;
Men en av hårdad koppar Öden gav —
Den klang som anings ton på hoppets hav.

Så ständes harpan väl av Brage själv,
Och signades med krans från värmlandskäl;
Det namn, som då hon fick, sig evigt ter
I dikterns hävder, ty — det var Tegner.

LING

I dikterns Breidablick och Valaskjalf,
Allfaders fyrbåk, Balders katedral,
Du dvaldes jämt hos Roptatyr och Fal
Och Frigg och Menglod, under Sagas valv.
Och, medan midnattsolens harpa skäl
Från trängans högbänk där, i hoppets sal,
Dig sångens Idun skänkte drycken sval,
Som bryggts av ase, vane, dvärg och val.
Av mänskenstoner och av Tordonsbrus,
Av bäljorvall och utav nordarval
Ur slumrarn väcktes då din harpas klang.
Då mångades Fordoms helga kummels,
Med rytmen av nuets sindresmidla stål —
Och Framtidens löfte ut i degeln sprang.

WALLIN

Ingen, utom du, har trampat andenäjd, som är mig främrad,
ty hos Dvalin ofta, ofta jag befunnit mig som gäst;
Mimers lund och Balders tempel sågo ej min irran hämmad,
uti Thorsheim, uti Alfheim blev min fåle skedd och remnad —
även om jag sades trivas uti asavärlden bäst.

Redan såsom pilt jag blotat i Egyptens gudars härdar,
tiorig var mig Grekländs gudastad — allidagsbröd;
Romas helgedomar kändes väl av mig, och gåvos gårdar
tidigt — och nu är jag hemstadd hos A'tanop'ken, i världar,
där Kisha Manido dvaljes under sagocederns rök.

Du, Wallin var — allestädes; under palmar, under granar —
rhododendrons färging såg du, boren i dess fosterjord!
Vart jag går i orientens, orientens värld, jag spanar
dina spår! Då emot söder eller nord mig oron manar,
finnar jag, att "Davids harpa" varjestades varit hängd

Därtill fann jag allestädes tecken, vilka mig förtälde,
att, i för mig främmande lustgård, du har nött din själs sandal;
att du mattats där och laskats, varest unkenhet ej kvalde,
och att där en sinness munkänk brakt dig snabbt, vad än du valde;
dess ångder gävo orgeln, din, en ton från näktergal.

Vad de andras harpor klungit, maktat lätt min harpa klinga,
men som uti "Dödens ängel" aldrig glödde harporbål!
Gavs dig uti paradiset, märke, kraften så att svinga —
liksom gyllenörnen, maktigt, fastän rent och lätt som flinga?
Då, Wallin, törhända söker även jag din diktnas mål.

SINDRE.

ACHILLES, MÖRDAREN.

Novell av HARALD WÄGNER.

Achilles drömde —

Han stod med henne och såg ut över
morgonrodnaden. Horisontens rida
sönk undan för dagens stora drama
och han blev borta i ett oändligt nå-
got, ett böljande hav av viol och glöda
under honom, rundt om honom sjöng
en musik, steg som en återklang av
livets stora melodi, då hjärtat är bru-
sande fullt av sorg, av smärta, av liv
över honom skummande eternas omät-
liga ocean, det doftade som av salta
vägors sus och skum och han gungade
lekande lätt på eternas böljetoppar mot
solen, mot Gud. Och med sina ögon
såg han, med sina lemmer — han
världsalst, hans kropp darrade i var-
je tum av oändlighetens vållast. Solar-
gungo upp för hans ögon i furstprakt,
färger, brinnande av en synens njut-
ning hans perver aldrig känt, fläm-
mande upp som protuberanser, stjär-
nor; ur himlen, stora, stora, stora him-
len, ja, färande solsystem, blånade
upp för hans blickar, glödde, slockna-
de. Och han steg alltjämt, brunnande
av sällsamma osynliga vägar, mjuka som
kvintotankar, och när han stigit myc-
ket längre, lyfte han upp över tiden.
Leende och ung glade han genom tu-
sendar av år, som aldrig togo slut, och
när det vart afon vart tusende år, då
sade träden som raset av kvinno-
kläder och kvällsläden doftade som

blonda lockar. Och mot hans panna
och läppar strålade under årmjölner
en sommarmorgon så ljus och doftan-
de som en barn, skulpterad av en ung
och förskämd gud. Och han kände
att någon fattade om honom och räck-
te honom förtentens kalk, och från
dessa heta silvrande sög han som från
kvinnoläppar förgängelsens gryllne
och svala dryck, och hans kropp bräd-
dades av dödens, av slocknandets van-
vetiga vållast. Närmare drog hon
honom till sig, svindlande djup slo-
te sig över dem och han sjönk, med he-
ne, in mot oändligheten. —

— Herr löjtnant! — Herr löjtnant!

Georg Achilles, löjtnant i åttioandra
infanteriregementets reserv, drog ett
djupt andetag och slog upp ögonen.
Hans varelse genomströmdes av
smärta över att återvända till livet.
Hans kind stacks av en hård grästuv
och stormhjälmens klocka skavde med
kanten mot hans panna. Något härt
grävde sig in i sidan på honom och
gjorde ont, det var pistolen, som han
kommit att ligga på; därtill frös han.
Det var kallt att ligga och somna ute.
Visserligen lyfte solen från en blå och
molnfrö himmel, men det var i novem-
ber och föga gemylligt att ligga på
fältvakt med flenden femtio steg från
sig. Med svårighet slet han sig ur

den värld, var han nyss drömde och
levde, och återvände till verkligheten.
Han sträddes nästan tvärande på sin
omgivning, som om han trodde att den
var en elak och vidrig dröm, men nu
såg han ju sina karlar, som krupit
samma i en net, såg posten bakom en
buske hopkräpa i sin påls och i det
samma svepte en flentlig flygare hundra
meter över dem, förföljd av nå-
gra bösskott. Han lyssnade: ja, rik-
tigt, artilleriet dundrade som vanligt
monoton och sövande. Det var alltså
verkligen sant. Han, Georg Achilles,
löjtnant i åttioandra infanteriregemen-
tets reserv, låg verkligen i ett dike,
smutsigt, orakad, hungrig och sömnlös
som befälhavare för den främsta fält-
vaktens, som hade att ta mot första
stötan av det flentliga infanteriet. Lög-
ligt! Fantastiskt! Omöjligt! Det
måste vara en frack drift av någon
elak skämtare. Han slöt ögonen på
nytt.

— Herr löjtnant! Herr löjtnant!
Achilles!

— Vad är det frågan om?
— Flentlig trummet med kompaniet
till vänster. Förmodligen infanterian-
grepp att vänta där.

— Det ger jag fan.
— Men...
— Idiot! Stör mig inte, förran dom
kommer mot oss. Kan man inte få
sova i fred?

Achilles drömde. Ännu en gång
som otaliga gånger fört genomlevde
han de underbara minuterna med hen-
ne, de enda minuter, då han tyckte sig
ha levat. Hon! Den enda, som han
aldrig kunde glömma, hon, som bild
förföljt honom genom alla år, som
gått sedan han skildes från henne,
vars namn han ropade i långa nätter,
som var honom all världens kvinno-
lysthet. Hon...
Achilles knöt händerna och hela den
lämpastora gestalten skakade som av
en rusning. I sju år hade han grubblat
över detta. En enda gång, en mor-
gon av guld och viol hade hon kom-
mit och smugit sig intill honom och
sagt, att hon älskade honom och ville
vara hans. Han visste inte själv var-
för. Hon, den stora den fräde, den
åttioandra skönheten hade stigit ned till
honom, som icke vågat höja sina blickar
till henne, och hon gjorde Achil-
les till gud. Några veckor därefter:
ett par korta avskedsader, ett paket
med hans breva tillbaka — och han
visste icke mera än att tådingarna
någon tid efteråt förkunnat att hon
hade gitt sig med en gemensam be-
kant, en italiensk greve, conte Anto-
nio. Achilles brast hävdes av ett djupt
andetag. Nej, detta kunde han aldrig
förstå, det kunde han aldrig förstå,
och han såg själv och såg sig hun-
dra gånger att det icke var möjligt,
att det icke kunde få vara sant, att en
kvinna kunde förstöra en mans liv,
odödeliga ären för honom, odödeliga
sju långa år, då hans ungdom skulle
ha blommat. Omöjligt. Och dock
han visste att det var sant. Året ef-
ter denna förordning skulle han icke
att utplåna, han kunde icke glömma den
blitta smälek att bli bortkastad och
han blev sedan den stunden en man
utan illusioner, till brädden fylld med
etter av hat och hån. Achilles löp.
Allt rinner oss ut händerna, mullande
hans, åren bli borta, och det svalnar till
siten och natt. Hur länge var det se-
den han var ung? Han kom ihåg det
näst som ett minne från dunkla och
förgångna tider, han hade varit för-
fattare, utgivare, bok. Var det verk-
ligen möjligt, att han varit ett sorg-
lost barn, som lekt med sina och and-
ras svagheter, som konstnärligt för-
djupat sig i små tragedier, som i grun-
den blott vore komedier? Hade han
också, han såväl som så många andra,
sysslat med dessa tusen små obetyd-
liga ting, som man förr trodde vara
livet? Ja. Men alltsedan den dagen
då han fick hennes avskedsbrev hade
han känt en växande leda vid detta,
tills han en dag för alltid kastade pen-
nan. I rättan tid, ty så bröt kriget ut.
Är med i detta tummel av skräck och
blod och vanvett, så otroligt, så ba-
rocks, så fantastiskt i sin fasa, att han
alltjämt om igen måste fråga sig om
det icke trots allt var en pervera och
blodrusig hjärnas marörm. Men det
var ingen dröm. Och i grunden var
Achilles nöjd som det var. Han hade
borjat glömma. Man åldras fort un-
der kampens brinnande röda minuter,
under de evighetslånga timmarna, då
artilleriets krevader mät ut var se-
kund, under de kvalfulla dagarna som
slämd på slagfältet. Ja, han hade
glömt. Men nu hade drömmen dock
fört honom tillbaka till den tusen gå-
ngor om och om igen levda stund i
hans liv, i jämförelse med vilken alla
de andra vore intet. Och Achilles
knöt händerna i vinnaktigt vrede mot
ödet. Det var som om en väg av blod-
tröst, ånnu icke mättad under dessa
tre år av blodig, strömmad genom
honom. Varför, tänkte han, varför
kunde icke slummen en gång vara mig
nådig? Någonstades i den här, på
hans kampa emot stjär och ökad han,
conte Antonio. Varför kan icke livet,
som är så dumt och rätt, en gång och

vara smärkt och skicka conte Anto-
nio mot mig på slagfältet. Då skulle
jag....

Löjtnant Achilles fingrar trevade
efter pistolkölen och en bet blodväg
flöt över hans kinder. Han tyckte att
han riktade mynningen mot den ha-
dades bröst och att pekfingeret krökte
sig om avtryckaren.

— Löjtnant Achilles!
— Fältvakt!
— Infanteriangrepp!
— Sead! muttrade han. Ro hit med
några cigaretter den som har! Ni har
väl patroner, hoppas! Annars är flä-
sket tukt! Hoppas inte handgran-
terna har blivit våta. Vi börjar som
vanligt från vänster. De tio första
skjutet jag på de nästa fältvakt och
så vidare. Förstätt! Kör till då. Jag
tror dom djävlar har eldskastare. Tio
lock till den som skuter den i brand.
Låna mig er cigarr, fältvakt, det usla
eldskottet brinner naturligtvis inte. Har
ni någonsett ett eldskott, som fun-
ger under infanteriangrepp?

I spridda flockar strövade det flen-
tiga infanteriet fram över slätten,
dignande under sina rindlar och med
fasterna trygda av leran, som smela-
de till värdet av grova och tunga stöv-
larna. Artilleriet tvekade för att icke skju-
ta på de egna och endast maskingevä-
ren hackade i ett i ett mot stormlin-
jen. Allt närmare strövade den dock.
Man kunde se de stormandes ansik-
ten, höra deras flämtande andetag och
se deras våda blickar. Löjtnant Achil-
les sköt sakta, kallt och metodiskt.
Med ens fälldes han geväret och strä-
de framför sig. Han glömde att skju-
ta och bara såg. Drömde han? Drev
satan sitt gyskelspel med honom? —
Conte Antonio! Bland tusen skulle
han ha igenkänt detta vackra, spotska
ansikte, som nu glödde av attackens
vanvetliga hat. Det måste vara han
Vilken väcker man, vilken mördet kri-
gare!
Med ett knippe handgranater
vid bätet lade han framför de andra
och Achilles kunde se den solnerade
mustaschen kröka sig över hans för-
nåma mun. Achilles löp och tog sig
förestört över pannan.

Men med ens: jorden darrade under
vilda brak o röskelare sprutade upp;
artilleriet hade fattat de anfallande
och sopade bort dem. De förintades.
När röken drev bort, såg man endast
fem, som nedsmutsade och blodiga
färdade sig graven. Bland dem var
conte Antonio. Med ett vildt skri stö-
tade Achilles upp och vrok en hand-
granat i högen. En dov knall, och de
sjönko alla samman i en blodig mas-
sa.

Angreppet var förbi och artilleriet
började på nytt sina monotona puk-
slag.

Men Achilles kom som en somnig-
gare hem till den jordhåla, där han
hade sitt kvarter. Sluta ögonen kun-
de han inte, fast de svåra kanonerna
mullrade entonigt vyssande borta i
stridslinjen. Han såg ut genom öpp-
ningen mot den stjärnströdda himlen,
vid vars horisont kanonernas blistar
dansade som eldtonar en fantastisk
dans och han såg sig själv; då är il-
ten, du är en mask inför naturens
oändliga, våldiga godhet och storhet
och människokäktets titanska önska.
Du är så liten, att du försvinner
med ditt hjärtas namnlösa klang, du
utplånas, du finns icke. — Men för-
gäves. Hur försvinnande liten han
än var, han kände sig dock som om
all världens kval och nöd samla: hos
honom, som om han vore hela jordens
värkande, pinade hjärta. Och de do-
va pukslagen från artilleriets orkester
mullade blott ett i hans öra: mor-
tore, Achilles, mördare! Han var din
verpisade fiende och du skulle gälla
honom livet. Du tog det. Mördare!
Men det är sant, att dina landsmän gä-
vo dig en orden, och du här den på
ditt bröst, Achilles mördare!

En man gick förbi i mörkret och
stannade: He, Achilles, sover du in-
te? Vill du ha en konjak?

Ja — Kapten?
— Vad står på?
— Vad har ni för er i kväll? Patrull
över floden?

Ja. Förmodat obehaglig historia.
De arma djävlarerna komma inte levande
tillbaka. Vi ha just haft massa, och
de ha lämnat sina sista brev.

Kapten. Löjtnant Achilles an-
håller att få gå med som frivillig.
En fickpenna sattes i ansiktet på
honom och en lång minut betraktade
kapten honom försakande.

Achilles, sade han. Är det...?
Men jag vill inte fråga. Jag ser på
dig, att det är allvar. Du vet ju vad
du gör. Här är min hand, min son,
och en så stor konjak, som du nu får
av mig, har aldrig någon fått. Skå-
la. Här du någon sista önskan? Nå-
gon hälsning?

Achilles andades tungt. Inom sig
kände han ett villt begär att skicka
hennes, för vars skull han levat och
för vars skull han skulle dö, en
hälsning, kanske några rader. Det
fäddade upp inom honom något av det
begär att dock icke helt, som finns
hos allt levande, att icke bli borta obe-
märkt, icke utslätas utan ett ord av
någon sin mins. Han kände en su-
gande åtra efter vissheten att någon
skulle veta vad han nu gjorde, att ett
hjärta skulle krympa samman av sam-
ma kval som han, lida det samma som
han och med undran, kanske skräck
— iska hans minnen. Tanken att göra
sin sorti från scenen utan en enda
skäddare lade honom. Skulle han då
förstas utan att någon enda visste
vad det var han gjorde? Skulle han
dö bort så ensam, så fruktansvärt, för-
farande ensam? Han tog längre.

Nej, sade han sakta med torra
läppar. In skall inte hända någon.
Kaptenen omfamnade honom och
kyssade honom utan ord. Så gjorde
han honom och gick. Kanonerna mull-
lade sin eviga sång.

EN SEGERVINNANDE KOMBINATION
PURITY FLOUR
(Government Standard)
och
PURITY OATS
I all eder bakning
Efterskrivet recept
WESTERN CANADA FLOUR MILLS CO. LIMITED
Winnipeg, Brandon, Calgary, Edmonton
Mjöllicens No. 15, 16, 17, 18. Sädslicens No. 2-009

Nordbor i Förenta Staterna

Återval sökes av vår landsman
countykommissionären David Wallblom
i St. Paul.
För utvaldelse mot amerikanska flag-
gar har i Seattle häktats 41-åriga An-
ders Berg.

Till rådgivande ledamot av moné-
tingsnämnden i Tacoma har utnämnts
O. F. Larson därtill.
Svenske konsuln i Galveston, Tex.,
Louis A. Adoue har avlidit efter nå-
ra få dagars sjukdom i lunginflammation.

Besegrad i primärvalet har Gustaf
Carlson i Superior, Wn., beslutat ut-
träda som självständig kandidat till
sheriffsysslan.

Från lantmätarebefattningen i Hib-
bingdistriktet i Minnesota har Hugo
Nelson avgått. Han har innehaft be-
fattningen i åtta år.

Mordbrand anstiftades härom natten
på G. H. Johnsons farm i Bristol,
S. Dak., och anställdes en anse-
lig skada. Bl. a. förstördes 700 bushel
hvete. Polisen eftersöker förövaren
av tillgärningen.

Återutnämnd. Mrs. Mary E. Johnson,
föreståndarinnan för Eureka county,
Calif., mätt, mål- och viktbyrå, har
skött denna sin syssla så förträffligt
att hon i dagarna blivit återutnämnd
för ytterligare en termin.

Ättio republikaner, som nominerats
till ledamotskap i Nebraskas le-
gislatur, sammanträdde häromdagen i
Lincoln för att uppfylla ett program.
De valde till sin ordförande C. Petrus
Peterson från Lancaster.

The Viking Spirit heter en tidning,
som börjat utgivas av den privata
militärorganisationen Viking Guards i
Worcester. Avsikten är att sända ett
exemplar till varje medlem, som är
ute i krigstjänst, och dessa räknas nu
46 stycken.

Svenska klubbens i Chicago bankett
till ära för minister Ira Nelson Morris
här m. kvällen blev en synnerligen
lyckad tillställning. Banketten räknas
då många deltagare som den stora,
vackert smyckade fästelsen kunde
rymma.

Ett åttioårigt drama. I ett an-
fall av svartsjuka mördade för några
dagar sedan Oscar Nilson sin hustru i
makarnas hem, 901 East 2nd st. i Du-
luth. Carl Larson, mrs. Nelsons syn-
te som, var det enda ögonvittnet. Ma-
karna ha levat åtskilda omkring sex
veckor, avskatande distriktsdoms-
tenas avgörande om skilsmässa kan
emellän.

Achilles drömde.
Han vände sin panna mot skynnin-
gen och såg purpurfärgat falla över
dagens stora drama. Han sträckte ar-
marna mot mörkret och det tog ho-
nom. Sakta lyfte honom osynliga vä-
gar och han bars upp över tiden. Vad
brusade omkring honom? De sista
böljesslagen av livets stora akord.
Himlar som fämnade oändliga soler,
stem blånade upp för hans blickar,
glödde, slocknade. Men ur mörkret
trevade en hand, som räckte honom
fortentens kalk och från dess heta
silvrande sög han som från kvinno-
läppar förgängelsens gryllne och svala
dryck, och hans kropp brädades av
dödens, av slocknandets vanvetliga
vållast. Närmare kände han sig över-
de, svindlande djup sloste sig över
dem, och han sjönk, med henne, in
mot oändligheten.

Infanteriet konstaterade de som
legrovo honom. En allidagig syn;
och lika allidagligt föreföll det dem
att se den döde trycka mot sitt hjärta
ett kvinnoporträtt, som man gör det i
en riktigt sentimental novell. Så myl-
lades han också ned, Achilles, mördaren.

FRAGA

Grasfärdaren: — Mest blev jag vege-
tarian för att jag anser det vara rätt
och oövilserat att döda djur.
— Tycker du det är finare att äta
opp födret åt dom?

BATTET SENT AN ALDRIG

Kamrer Petterson har olika åsikter
mot fru Petterson i en hel del saker.
En dag uppstår en mycket livlig dis-
kurs, för att inte säga gruff emel-
län dem, och kraftuttrycken studsar
mot varandra i budaren. Då de slut-
ligen började tröttna, knackar det på
dörren. Det är hussalavinnan Stina,
och fruon öppnar bursk.

— Ursäkta, säger Stina, mitt förklä-
fastna i dörrspringan, när ja gick ut.
— Men det var ju snart en hel halv-
timme sen!
— Ja hm... ja, men ja märkte't
först nu så.

Femol
Dr. Cazo's Specific erbjuder
eder hälsa och styrka. Efter
att ha vänt ett värde i tusentals fall erbjudes nu Femol
till följande kvinnor i Canada. Det är icke ett hemligt
läkemedel — dess exakta formel står tryckt på varje låda. Det inne-
håller endast primärkonstroller, som högligen ordnas av läkare för
deras bästa värde som tonik och läkemedel för kvinnans speciella
organ. De huvudsakliga ingredienserna:
Succinyl — Star-Grass — Cramp-Bark and Black-Haw
Inga extrafärga påfärdanden göras om Femol; vi veta av erfarenhet att dessa
användande skall följans av stora fördelar, och därför ingående vi varje

FLICKA, HUSTRU ELLER MODER
som lider av svaghet